

[Miljøministeren]

hvervs- og beskæftigelsesmæssige initiativer. Det må ske, uden at det berører lovens hovedformål, som jo er at bevare landskabelige værdier og hindre ukontrolleret bebyggelse i det åbne land.

Jeg vil også henlede opmærksomheden på den næste sag, vi skal behandle, lovforslag nr. L 157 om ændring af kommuneplanlægning, der vedrører støtte til landsby- og lokalsamfund. Disse to lovforslag har jo en sammenhæng, idet de begge skal fremme udviklingen i landsbyerne, så det bliver levedygtige lokalsamfund. Derfor vil jeg også allerede nu henvise til de generelle bemærkninger til dette lovforslag.

Jeg vil pege på de igangværende og kommende initiativer, der tilsammen skal styrke de små samfund, på den forsøgsordning, vi har i gang med tillægsproduktioner i de små dagligvarebutikker, på det fremsatte forslag om ændring af østøttebogen og på det omfattende arbejde vedrørende marginaljorder, alt sammen noget, som skal være med til at styrke mulighederne for, at landsbysamfundene kan overleve. Derfor må jeg anbefale, at man under udvalgsarbejdet har dette perspektiv for øje.

Det forslag om ændring af zonenloven, der er fremsat, lægger ikke op til voldsomme ændringer i principperne for zonenlovsadministrationen. Det var et meget vigtigt udtryk, der blev brugt af fru Dagmar Mørk Jensen; her er ikke tale om en revolution, her er tale om en smidiggørelse. Hensigten er alene at forenkle og at lette den administrative behandling af sager, hvis udfald vi på forhånd kender i dag. Det er nemlig sådan, at der efter den bestemmelse, vi i dag har i zonenlovens § 8, stk. 2, i langt de fleste sager meddeles tilladelse til at etablere andre erhverv i overflødiggjorte landbrugsbygninger, helt op imod 80 pct. af ansøgningerne. Men problemet er, at det er en lang proces, det skal igennem, og det er vores indtryk, at adskillige afstår fra at søge, fordi de ikke tror, at de kan overvinde disse besværligheder.

Når det nu er sådan, er det rimeligt at gå det skridt videre, at de tomme bygninger umiddelbart kan udnyttes til gavn for udviklingen i f.eks. landsbyerne. Forslaget betyder derfor især en tidsbesparelse for ansøgerne. De skal ikke afvente en egentlig zonenlovsbehandling og måske yderligere en klagesag.

Nu kan man inden for den korte tidsfrist komme i gang.

Jeg tror, at denne afkortning af behandlingstiden vil fremme lysten til at gå i gang i landområderne og dermed være med til at sikre grundlaget for landsbyernes fortsatte eksistens. Men det er klart, at det er op til de enkelte borgere i lokalsamfundene i fællesskab med kommunalbestyrelserne og de lokale erhvervsorganisationer at udnytte forslagens muligheder.

Hr. Hjortnæs udtrykte sammen med flere andre bekymring for, at der her lægges op til noget helt andet, at der lægges op til en form for lempelse af bestemmelserne i zonenloven om beskyttelse af vores natur. Jeg mener ikke, at der er nogen risiko for, at dette forslag kan udnyttes i den retning. Frygten er efter min opfattelse ganske ubegrundet. Forslaget siger jo netop, at man kun må etablere sig i eksisterende bygninger, de bygningsmæssige rammer. Hensigten er typisk at støtte mindre virksomheder og iværksættere, der kan indpasse sig i den eksisterende bebyggelse.

Nu ved vi jo godt alle sammen, at der kan ske det, at det går godt, og at det udvikler sig til noget, og så kan ønsket komme om, at man godt vil have udvidet sine muligheder. Her er hovedsynspunktet, at zonenloven skal yde hjælp til iværksættelse af aktiviteter, men i det omfang en virksomhed vil vokse ud over de bygningsmæssige grænser, må den flytte til et erhvervsområde. Det er også klart angivet i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg mindes en tur, udvalget var på i Sønderjylland, hvor man besøgte en nedlagt landbrugsejendom og så unge mennesker beskæftiget med frembringelse af en eller anden mekanisk ting. Det har udviklet sig sådan, at jeg tror, der var seks unge beskæftiget. Borgmesteren var med på denne tur, og helt naturligt kom det fra en af disse unge: borgmester, nu må du give os tilladelse til at udvide bygningerne, for vi kan producere det dobbelte. Hvad må svaret være? Selvfølgelig nej. Det er inden for de bestående rammer, der er givet tilladelse. Skal du videre, må du til industriområder. Ja, selvfølgelig.

Har det overhovedet nogen værdi for en landsby, at det her fungerer? Ja, jeg har forsket lidt og har opdaget, at disse seks unge mennesker var gift. To-tre børn hver, en halv skoleklasse, så kan man selv tænke videre. I høj grad en beskæftigelsesmulighed, en mu-